

DE KLUCHT VAN MEESTER PATHELIN

Spel in drie bedrijven en proloog
vrij bewerkt naar de oude franse tekst
door Carolien Bleys en Leo Beyers

Dit stuk mag niet opgevoerd worden zonder
uitdrukkelijke toestemming van de bewerkers.

DE KLUCHT VAN MEESTER PATHELIN

Een blijspel in drie "bedrijven.

PERSONEN:

Meester Pathelin	-	advokaat
Juliette	-	zijn vrouw
Guillaume	-	lakenkoopman
Agnelet	-	herder
een rechter		

PROLOOG.

(AGNELET KOMT OP EEN KARRETJE ACHTER ZICH AAN TREKKEND, WAARIN EN WAARAAN ALLERLEI ROTZOOI O.A. EEN RATEL, BORDJES MET TEKSTEN, KLEDINGSTUKKEN, OUDE LAPPEN, EEN POP, EEN GITAAR E.D. (UITDRAAGTOESTAND). HIJ DRAAGT OOK EEN GROTE, EEN HELE GROTE TROM, VERSIERD MET LINTEN. HIJ BEGINT IN DE KIST TE ROMMELEN, ONOPVALLEND, EN IS ENIGE TIJD ZOET MET HET UITSTALLEN EN BEWONDEREN VAN ZIJN REQUISieten. HIJ ONTDEKT ZIJN RATEL EN GEEFT EEN HARDE RATEL, WAARVAN HIJ ZELF SCHRIKT)

Agnelet: Oh, sorry..... dat was niet de bedoeling..... nee jullie hoeven nog niet stil te zijn het heeft me zelf ook verrast..... het is eigenlijk wel fijn hoor.... zo ratelen..... het is bovendien een fijne ratel.... heeft ook een mooie klank, vinden jullie ook niet ik ben een beetje te vroeg.... ik mag hier eigenlijk nog niet zijn, ik bedoel hier op het toneel..... wat ik hier sta te doen is niet helemaal volgens het boekje ik bedoel, volgens het boekje wordt er in dit stuk helemaal niet gerateld.

Trouwens..... ratelen kan iedereen..... toneelspelen niet..... althans volgens mijn oudere collega's. Die zeggen vaak, en als ze het niet zeggen..... denken ze het wel: "jij wordt nooit een goed akteur".

.... "ga jij maar op de markt staan"..... ja, en hier ben ik dan. Met een beetje verbeelding maken we hier wel een markt van. Hè? Het lijkt alleen een beetje donker en somber..... maar daar vinden we wel wat op. (HIJ LAAT TWEE PROJEKTORS BRANDEN). Zo, dat is al beter.

Dit hier is een verhoging, zoals op de markt voor de acteurs vroeger..... en jullie zijn dan de marktmensen ik bedoel de mensen die op de markt staan, terwijl de acteurs spelen. Dat zien jullie straks wel. Dit wat ik hier sta te doen heeft niets met het stuk te maken. Mijn geratel, met dit (WIJST OP DE RATEL) of met dit (WIJST OP ZIJN MOND), is volgens de regels in echt toneelspel niet toelaatbaar.

Daarom vond ik het fijn wat vroeger te komen en ik vind het bijzonder fijn dat jullie er ook al zijn..... Goede

Agnelet: Bèè (ZIET PATHELIN OPKOMEN EN WIL DE SITUATIE REDDEN)...ste jongens en meisjes. (HIJ VLUCHT DE ZAAL IN)

Pathelin: Wat moet dit voorstellen. Dit kan toch niet.

Agnelet: Zie je wel, daar heb je het al.

Pathelin: (TOT AGNELET IN DE ZAAL) Kom jij eens even hier.

Agnelet: Ik zit hier best. 0

Pathelin: Zo is het wel genoeg.

Agnelet: Dat vond ik zelf net ook.

Guillaume: Ik kan niet eens behoorlijk mijn inleiding houden.

Agnelet: Dat was ook helemaal niet nodig.

Pathelin: Wat is dat hier voor een toestand. Ik zit al dertig jaar in 't vak, maar dit is me nog nooit overkomen, nog nooit. Beste jongens en meisjes, wilt ons te ekskuseren voor dit kleine incident. Wij willen dit graag zo vlug mogelijk herstellen en zullen met de voorstelling beginnen. (HIJ WIL AFGAAN EN MERKT OPEENS DAT EEN VAN DE POPPEN MET ZIJN KOSTUUM GETOOID IS) Maar dit is nou werkelijk toch het einde Wat doet die pop met mijn kostuum aan?

Agnelet: (IS TERUG OP HET TONEEL GEKOMEN. BLIJFT VERSTARD STAAN) Vond ik leuk.

Pathelin: Vond ik leuk, vond ik leuk. Alles wat niet op het toneel hoort vind jij leuk. Die kostuums horen hier niet. Wel in de kleedkamer aan een haakje.

Guillaume: Het mijne is helemaal verkreukeld.

Pathelin: Zal mij een zorg zijn. Bekijk het mijne maar eens. En ik speel de hoofdrol.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Hou jij je mond.

Guillaume: Maar mijn rol is ook belangrijk. Ik speel een lakenkoopman, weet u wel.

Pathelin: Zal mij een zorg zijn.

Juliette: (KOMT OP. VRAAGT HEEL VOORZICHTIG) Is er iets?

Pathelin: Hou je stil.

(JULIETTE VERWIJDERD ZICH EN GAAT STIL OP EEN PRAKTIKABEL ZITTEN.)

Pathelin: Ik heb niet mijn hele leven gewerkt om in een kermistroep terecht te komen. Een schande is het, een schande. En dat dit juist vandaag moet gebeuren, (HIJ GAAT NAAR VOREN EN RICHT ZICH TOT EEN KRITIKUS IN DE ZAAL)
Mijnheer Wijn, ik hoop dat u geen melding zult willen maken.....

Agnelet: Wie is die mijnheer dan wel dat u het zo belangrijk vindt hem persoonlijk aan te spreken?

Pathelin: Mijnheer Wijn is kritikus.

Agnelet: Kritikus?

Pathelin: Ja, kritikus.

Agnelet: Oh, zo'n mijnheer, die in de krant schrijft, hoe de voorstelling had moeten zijn.

Pathelin: Een beetje meer eerbied alstublieft. Er zijn ook goede critici.

Agnelet: Ik begrijp het al. Ik sluit mij aan bij het oordeel van de goede acteur. Mijn excuses mijnheer Wijn. Toch moet ik u nog meer teleurstellen, want het stond van het begin al vast, dat onze voorstelling niet door zou gaan.

Guillaume: Dan kunnen we niet spelen.

Pathelin: Heb ik begrepen (TOT DE ZAAL). Het is een beetje vervelend gelopen maar tot overmaat van ramp ontbreekt de acteur, die de rechter moet spelen. Wij zullen dus nog even moeten wachten.

Agnelet: Dat is erg vervelend voor uw vriend, mijnheer de kritikus, die hebben een hekel aan wachten. Waarom vraagt u niet of die mijnheer ons wil helpen. Hij hoeft zijn oordeel maar uit het boekje te lezen en bovendien is het misschien goed, dat hij er zelf eens voor komt staan. Dat is tenslotte toch nog wat anders dan maar op je luie krent in de zaal te zitten.

Mr.Wijn: Aangenomen. Ik wil het best proberen.

Agnelet: Komt u dan maar hier en wij vertellen u wel hoe het spel verloopt.

En we hebben toch nog een souffleuse!

Pathelin: laten we het a.u.b. niet over souffleuses hebben... als je ze nodig hebt.....

Agnelet: Maar nou hebben we een goeie.

Mr.Wijn: Ja, dat treft. Dat wordt dan de eerste keer dat ik niet gehinderd, maar geholpen wordt door die stem, die niet in de rolverdeling staat.

Guillaume: Hoe bedoelt u?

Mr.Wijn: Wel heel eenvoudig - als kritikus bevind ik mij normaal tussen het publiek... en als iemand uit het publiek kan ik u wel vertellen, dat het erg vervelend is alle tekst twee maal te horen.

Agnelet: (ONTKLEED POP) Hier mr. Wijn, dit wordt uw kostuum. Schmink krijgt u wel van uw vriend, nietwaar mr. Pathelin?

Pathelin: O, zeker, zeker, maakt u zich maar rustig klaar voor het spel - u heeft nog wel even de tijd.

Guillaume: Maar dat kan toch niet, dat hij zo maar meespeelt; hij weet toch helemaal niet hoe het moet.

Agnelet: Als je sommige kranten leest zou je denken van wel.

Pathelin: Die kritiek over mij schrijft u dan maar een volgende keer.

Guillaume: Toch ben ik het er niet helemaal mee eens. Mijnheer Wijn is een vriend van u en ik betwijfel dus zijn onpartijdigheid bij de rechtspraak.

Agnelet: Ach, 't is toch maar spel.

Pathelin: Overdrijft u niet, meneer. U heeft 't stuk toch gelezen. De uitspraak staat vast.

Guillaume: Dat is nog niet zo zeker. Er wordt wel meer met de tekst geknoeid.

Pathelin: Maar toch niet door een kritikus.

Agnelet: Een rechter is een rechter - of je nou de een of de andere neemt dat maakt niets uit.

Guillaume: Volgens mij begrijpen de jongens en meisjes er niets meer van.

Agnelet: Die zijn heus niet gek, al doen jullie vaak alsof.

Juliette: Als ik nou eindelijk ook eens iets zou mogen zeggen. Ik heb na de voorstelling nog voor mijn gezin te zorgen. Zouden we nu eindelijk kunnen beginnen.

Agnelet: (KLOPT INEENS AF MET DE FRANSE KLOP. IEDEREEN VLUCHT VAN HET TONEEL , BEHALVE JULIETTE, ZIJ ZIT AL KLAAR VOOR HET BEGIN) Dat ik nou heel de tijd met het bordje proloog heb rondgelopen betekent niet dat ik zo nodig reclame wilde maken voor onze toneelgroep Proloog, alleen dat wat u tot hiertoe zag het voorspel was. (HIJ NEEMT EEN ANDER BORDJE WAAROP STAAT "EERSTE BEDRIJF - BIJ PATHELIN THUIS", HIJ ROFFELT OP DE TROM TERWIJL HET LICHT VERANDERT).

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

(PATHELIN KOMT OP. AGNELET VERDWIJNT EN KOMT LATER ERGENS ANDERS TEVOORSCHIJN EN VOLGT VAN DAARUIT HET VERLOOP VAN HET SPEL EN GEEFT ZIJN KOMMENTAAR).

Pathelin: (BEKIJKT HET BORDJE BIJ ZIJN HUIS. LEEST) Meester Pathelin.... meester.... 't lijkt wel een klucht.... inderdaad..... 't is dat het op dat bordje staat.... ik zou nog aan mezelf gaan twijfelen..... een mooie meester..... maître? Zie me hier nou maar eens staan, zo sjofel gekleed.... in lompen zou je bijna kunnen zeggen..... de kleren maken de man. Ik sla zo langzamerhand een mooi figuur in ons dorp. Als er niet vlug wat gebeurt gaat mijn hele reputatie eraan. De mensen groeten me nog nauwelijks en waarom zouden ze.... ik lijk wel een. schoolmeester..... maître Pathelin.

Het leven wordt zo zoetjes aan een saaie boel.... opstaan... rondhangen thuis.... een wandelingetje door het dorp in de hoop een zaakje te doen.... na een kale reis terug.... weer rondhangen thuis.... tussendoor wat eten..... slapen..... en weer opstaan. Dat eten moet je nauwelijks rekenen, dat is elke dag hetzelfde.... daar is de pret ook van af. En o wee, als ik wat zeg. Woonde ik maar in de stad. Als ik de berichten mag geloven, heeft men daar de handen vol. Daar zou ik het als advocaat druk genoeg hebben. En ik zou het bij voorbaat al gewonnen hebben, want ik sta bij de rechter op een wit blaadje. Een fortuin verdien je er wel niet meer, maar vele kleintjes maken een grote.

Agnelet: En wie het kleine niet eert, is het grote niet weerd.

Pathelin: En bovendien, de een zijn dood is de ander zijn brood.

Agnelet: Als de nood het hoogst is, is de redding nabij.

Pathelin: Zoekt en gij zult vinden.

Agnelet: Ja, zo kunnen we wel eeuwig blijven doorgaan. (HIJ LAAT HET RAAMPJE MET EEN KLAP DICHTVALLEN)

Derde tafereel

GUILLAUME, LATER AGNELET

Guillaume: (ALLEEN) Daar gaat hij met mijn laken. Maar hij zal me wel betalen. Eens even kijken - dertig daalders voor het laken, een maaltijd plus nog eens driehonderd daalders van een oude schuld. Joost mag weten waar die vandaan komt. Hij heeft zich mooi laten beetnemen, dat laken heb ik hem toch maar even verkocht. Eerst zwicht hij voor mijn argumenten en dan nodigt hij me ook nog uit om bij hem te komen eten. Ik breng gauw de boel naar binnen en dan ga ik.

Agnelet: Hij ziet er tevreden uit. Zo beduvelen de mensen mekaar. En als ik eens een lammetje op het verkeerde pad breng ben ik direkt een dief. Maar wat zij doen dat mag allemaal. Alleen maar omdat de een van de ander denkt dat hij nog dommer is. Mijn baas 'heeft makkelijk praten, die heeft zijn schapjes op het droge. Behalve de paar die ik heb ingepikt.

Guillaume: (OP) Ah, ben je daar schurk.

Agnelet: Nee baas..... goeie avond baas.

Guillaume: Kom onmiddellijk hier. Ik moet je spreken.

Agnelet: Nu nog baas. Zo laat. Ik moet morgen weer heel vroeg voor de schapen zorgen.

Guillaume: Ik wil dat je hier komt, zeg ik.

Agnelet: Nou, u moet het zelf weten hoor. Het zijn uw eigen schapen.

Guillaume: Hier zeg ik je.

Agnelet: Ja, ja, rustig maar. Kan ik u met iets van dienst zijn baas?

Guillaume: Hoe durf je je nog te vertonen.

Agnelet: Is geen kwestie van durven baas. Ik zei vandaag nog tegen iemand "plicht voor alles" en nou dacht ik, ziet u, ik dacht zo bij mezelf, ik ga toch eens kijken, hoe

TWEEDE BEDRIJF

Eerste tafereel

THUIS BIJ MEESTER PATELIN. OP DE ACHTERGROND EEN GROTE ALKOOF, MET GORDIJNEN, DIE DICHTGESCHOVEN KUNNEN WORDEN. VERSCHILLEND KEUKENGEREI, B.V. BRAADPAN, BEZEM, ETC. EEN DEUR DIE NAAR BUITEN LEIDT. PATELIN & JULIETTE

Pathelin: (KOMT HARD AANHOLLEN MET HET STUK LAKEN ONDER ZIJN JAS; HIJ HUPPELT DE KAMER DOOR) Hebbes, hebbes, hebbes.

Juliette: Wat is er met jou?

Pathelin: Heb ik het, ja of nee?

Juliette: Wat sta je daar nou raar te springen.

Pathelin: (DIE HET LAKEN NOG STEEDS VERBORGEN HOUDT) Nou, heb ik het of heb ik het niet?

Juliette: Voor mij heb je het in je hoofd.

Pathelin: Nee, niet in mij hoofd, onder mijn arm, hier.

Juliette: Goeie hemel Pathelin, hoe kom je daaraan?

Pathelin: Gekocht,,

Juliette: Maar dat kan toch niet. Toen je wegging had je geen rooie duit op zak.

Pathelin: Mevrouw, u vergist zich heel erg. Toen ik wegging had ik een penning op zak.

Juliette: Heb je 't op de pof gekocht? En hoe komen we nou aan het geld?

Pathelin: Maak je geen zorgen. Ik heb een penning betaald en meer krijgt hij niet.

Juliette: Ik kan me niet voorstellen, dat je een stuk laken hebt gekregen zonder te betalen. Bij wie heb je het dan gekocht?

Pathelin: Bij een zekere Guillaume.

Juliette: O, hoe hel je zo brutaal kunnen zijn. krediet vragen bij Guillaume. (LACHT) Hoe heb je dat gedaan?

Tweede tafereel

DE LAKENKOOPMAN GUILLAUME, JULIETTE, PATELIN KREUNEND IN BED

Guillaume: (KLOPT)

Juliette: (OPENT VOORZICHTIG DE DEUR) Mijn hemel, wat komt u hier doen?

Guillaume: Ik kom.....

Juliette: Maak niet zo'n lawaai meneer.

Guillaume: (LOOPT NAAR BINNEN) U bent zeker mevrouw Pathelin.

Juliette: Spreek toch wat zachter meneer.....

Guillaume: Guillaume. Ik kom uw man opzoeken.

Juliette: Zachter!

Guillaume: U bent toch de vrouw van meester Pathelin?

Juliette: Nog veel zachter! Wie denkt u dan dat ik ben?

Guillaume: Zo zacht als u wilt mevrouw, maar waar is uw man?

Juliette: Mijn man? Ach meneer, die ligt al weken ziek op bed met hoge koorts. Wij verwachten ieder ogenblik zijn heengaan.

Guillaume: Heengaan? Waar is ie dan?

Juliette: In bed.

Guillaume: In bed?

Juliette: In bed, ziek.

Guillaume: Maar dat kan niet. Hij was vanmiddag nog bij me.

Pathelin: Is apotheker Paul daar? Moet ik een ander lavement nemen?

Guillaume: En hij heeft zes meter laken meegenomen.

Juliette: Ach de arme man, wat zou hij nu nog met zes meter laken moeten. Meneer, u maakt grapjes.

Guillaume: Ik maak geen grapjes.

Juliette: Praat toch zachter, zachter.

Derde tafereel

JULIETTE, PATHELIN

Pathelin: (KOMT BEHOEDZAAM MET ZIJN HOOFD TUSSEN DE GORDIJNEN UITSTEKEN) Hé,
Juliette, is hij weg?

Juliette: St.

Pathelin: Hij vertrouwde de zaak maar half.

Juliette: Hou toch je mond; hij kan zo terugkomen.

Pathelin: Ik hou het hier niet langer uit (STAAT OP EN KOMT
TEVOORSCHIJN IN NACHTGEWAAD) Zo die zijn we kwijt! (ZE BARSTEN
IN LACHEN UIT) Wat een idioot met zijn laken! Toe, geef
mij vlug een hapje te eten. Ik heb zo'n honger.

Juliette: Maar hij komt zo terug.

Pathelin: Ach, dan zien we wel verder.

Vierde tafereel

PATHELIN, JULIETTE, GUILLAUME

(PATHELIN EN JULIETTE ZIJN NOG DRUK DOENDE ALS ER OP DE DEUR GEBONS. WORDT.
PATHELIN HEEFT NIET MEER DE TIJD OM WEER IN BED TE GAAN LIGGEN EN TAKELT ZICH TOE
MET WAT HEM VOOR DE VOETEN KOMT. HIJ BLIJFT DOODSTIL STAAN ALS GUILLAUME
BINNENKOMT. JULIETTE DOET OPEN EN KAN NAUWELIJKS HAAR LACHEN BEDWINGEN)

Guillaume: Mevrouw, u moet me niet staan uitlachen.

Juliette: Bent u daar alweer. Wat voor reden zou ik hebben om te
lachen? lachen, ik? Wat wilt u me nou vertellen, lachen
met een man, die het niet lang meer zal maken,

Guillaume: Ja, ik heb me niet vergist. Het laken is vast weg. Het
moet hier zijn. Ik laat me geen knollen voor citroenen
verkopen (HIJ LOOPT NAAR DE ALKOOF OM ERIN TE KIJKEN)

Pathelin: Help, dieven, dieven. Houdt de dief!

Guillaume: Bent u daar meester Pathelin (HIJ KRIJGT EEN PAK SLAAG VAN
PATHELIN) Ik ben 't, Guillaume, die u zes meter laken
heeft verkocht,

Pathelin: Heeft u zich aan de duivel verkocht? Ik zal hem
uitdrijven. Weg met de duivel, weg met de duivel.

Guillaume: En ik zou gans bij u komen eten, Uw vrouw.....

Pathelin: Mijn vrouw een gans. Zeg dat nog eens.

Guillaume: Uw vader was me driehonderd daalder schuldig. U zult me
betalen. (PATHELIN HOUDT OP MET SLAAN)

Pathelin: (ONTDEKT INEENS DAT ER IEMAND VOOR HEM STAAT EN VEINST EEN
HALLUCINATIE, WAARMEE HIJ GUILLAUME BELACHELIJK MAAKT)
't Is Vastenavond. U heeft zich ook al verkleed zie ik.
Wat een mooie mombakkes heeft u daar. Vrouw, zie die
pukkelneus eens en die rooie wangetjes. Uit de weg voor
prins karnaval (neemt een kruik van de tafel) Oh, wat
vriendelijk dat u een wijntje heeft meegebracht. Op uw
gezondheid. Help, ik word vergiftigd, ik sta in brand.
Moordenaar, moordenaar.

DERDE BEDRIJF

Eerste tafereel

DE RECHTSZITTING. AGNELET, DE RECHTER, LATER PATHELIN & GUILLAUME

Agnelet: Dat heb ik lekker voor mekaar. Nu nog even deze boel het hof maken, ik bedoel van deze boel het hof maken, (HIJ HAALT DE STOEL VAN DE RECHTER) Zie zo, dat is de plaats voor de rechter. Als we die spelbreker op zijn plaats gezet hebben, zit alles goed. En dan maar afwachten en iedereen gelijk geven.....bèè, bèè, bèè.... Bèè. 't Valt wel mee. Spreken is zilver, blaten is goud. Van nu af aan beperkt mijn rol zich tot edelfiguratie. Ik ben uitgezongen. Het recht zal zegevieren, (HIJ ZIET DAT DE RECHTER OPGEKOMEN IS TOT BIJ DE KAR) Zoekt u iets meneer?

Rechter: Wat zal ik zeggen.....

Agnelet: Bèè.

Rechter: Wat zegt u?

Agnelet: Bèè.

Rechter: Och arme.... wat een ongelukkige jongen.

Agnelet: (terzijde) Daar heb je het al. Het scherpe oog van Vrouwe Justitia. Vandaar ook de pruik.

Rechter: Ik ben rechter, zie je.

Agnelet: Bèè.

Rechter: Als ik me niet vergis, moest hier nu een rechtszitting plaatsvinden.... maar ik zie hier nog niemandik zal daar even wachten. (HIJ GAAT NAAR ZIJN STOEL)

Agnelet: Dat noem ik nou iemand die zijn plaats kent. Mooi werk voor iemand die de eerste keer speelt. Het heeft niks van een dilettaant. En zo helemaal in de sfeer van de toneelwereld. Hij heeft het goed te pakken. Volgens mij is zijn blazoen: "Belazer het publiek en heers." Een betere rechter had ik me niet kunnen dromen..... een

Tweede tafereel

GUILLAUME, PATHELIN, AGNELET

Guillaume: Wat, worden die twee dieven vrijgesproken? En mijn laken van vijf daalder de meter? En mijn schapen? Wat zullen we nou krijgen. (TOT PATHELIN) Maar jou ken ik; heb ik jou in bed gezien ja of nee?

Pathelin: Waar heeft u het over? U heeft de verkeerde voor.

Guillaume: O ja, ik ben niet blind. Jij bent het.

Pathelin: Weet u het zeker?

Guillaume: Jou heb ik pas nog ziek gezien, bij je thuis.

Pathelin: Ziek? Ik had een beetje kiespijn, maar ziek nee. U maakt een grapje.

Guillaume: Nee, waarachtig niet. Ik maak geen grapjes. Jij bent het lakendief! Thuis lag je halfdood met ijlende koorts,

Pathelin: Gaat u dan kijken of ik er nog ben!

Guillaume: Dat zal ik zeker doen (AF)

Pathelin: En nou gaan wij even afrekenen, Agnelet, kom even mee
(BEIDEN AF)

Derde tafereel

JULIETTE, GUILLAUME

(JULIETTE KOMT OP EN ONTMOET GUILLAUME, DIE ONDERWEG IS)

Juliette: God, wie we daar hebben, meneer Guillaume. Nu of nooit!
Goede middag, meneer Guillaume. Wat een geluk, dat ik u
tref. Ik ben namelijk op zoek naar mijn man....

Guillaume: Uw man, die.....

Juliette: Rustig, meneer Guillaume, het is helemaal niet zo erg.

Guillaume: Rustig, rustig, helemaal niet zo erg?

Juliette: Ach, dat zei ik toch al, meneer. Vergeeft u me, dat ik
een 'beetje in de war ben, maar die man van mij.... O,
ik durf het haast niet ie vertellen....

Guillaume: (ONTDEKT DE JURK) Mijn schapen.

Juliette: Wat, uw schapen?

Guillaume: Daar, daar, daar, dezelfde kleur.

Juliette: Meneer, hoe durft u, mij met een schaap te vergelijken.
Als mijn man het hoorde....

Guillaume: Uw man, zwijg over hem.

Juliette: Dat zeg ik ook, meneer, maar u laat mij niet uitpraten.
Hij is op zoek naar u.

Guillaume: Naar mij? Dat kan niet, want ik heb hem juist ontmoet op
de rechtszitting,

Juliette: O, arme meneer Guillaume, u moet werkelijk naar de
dokter. U bent helemaal in de war. Ik kwam net naar u
toe om u te verwittigen, dat hij u wilde vermoorden.

Guillaume: Mij?

Juliette: U bent toch de lakenkoopman?

Guillaume: Nou, daar gaat het juist om.

Juliette: Wel, dan zijn we het eindelijk eens. U, meneer de
lakenkoopman, u bezocht gisteren mijn zieke man en u
vertelde dat gekke verhaal over dat laken - nu is het in

Vierde tafereel

PATHELIN, AGNELET

Pathelin: Hé, Agnelet, kom nou eens hier. Heb ik dat handig gespeeld of niet?

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Je kunt wel ophouden met blaten. Je baas is al een heel eind weg.

Agnelet: Bèè!

Pathelin: Kom nou, je hoeft je er niets meer van aan te trekken. Zeg, heb ik je geen goeie raad gegeven?

Agnelet: Bèè'.

Pathelin: Laat dat bèè nu maar. We zijn hier alleen. Je zou me goed betalen heb je beloofd.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Ja, goed zo. Geef het geld maar liever. Dat blaten heeft toch geen zin.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Schei d'r nou eens mee uit. Kom. Je had de rechter goed te pakken. Je speelde het geweldig. Maar nu mijn geld. Vooruit, dan kan ik weg.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Schiet op! Mijn geld. Vlug nu een beetje. Je betaalt meteen en je houdt op met die flauwe grappen.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Bèè, bèè.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: M'n hemel, ben ik dan zo oud geworden om me te laten bestellen door een herder, zo'n schaap op twee benen.

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Ja, bèè, ik weet het nu wel. Betaal me hèn. Wil je soms mee naar huis om lekker bij me te eten? Gans b.v.?

Agnelet: Bèè.

Pathelin: Ik dacht, dat ik meester in het bedriegen was, maar nu word ik bedrogen. Ik heb me laten beetnemen, door zo'n aangekleed schaap nog wel. Bèè. Kom 's hier.

Agnelet: Zie maar dat je me te pakken krijgt. Bèè.

(BÈÈ ROEPEND RENT HIJ AF IN DE ZAAL)

Licht aan.